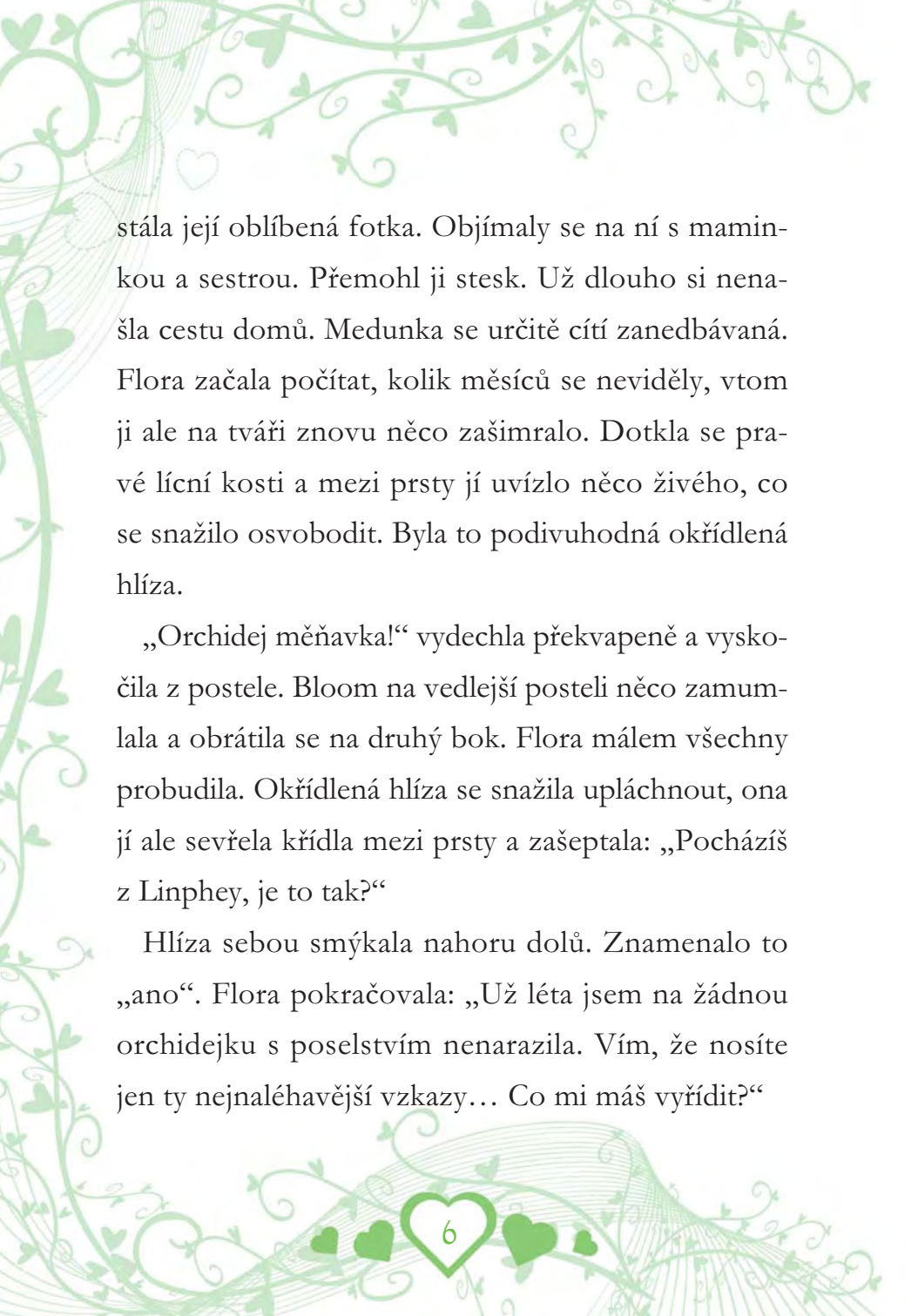

Kapitola I

Posel z Linphey

„Sametové pohlazení!“ pomyslela si Flora. Byla ponořená ve snu, ale cítila, jak jí něco hebkého klouže po tváři. Najednou se jemný dotek změnil v něco zatraceně šimravého. Flora se poškrábala a otevřela oči. Ostatní Winx spaly ve svých baldachýnových postelích. Štěňátka pochruchovala ve svých pelíšcích a venku svítilo. Techniny digitální hodiny poslední generace pomocí modrých hologramů, které se promítaly na strop, jako vždy ukazovaly čas, teplotu, předpověď počasí a horoskop. Flora se podívala, kolik je. Šest a tři minuty.

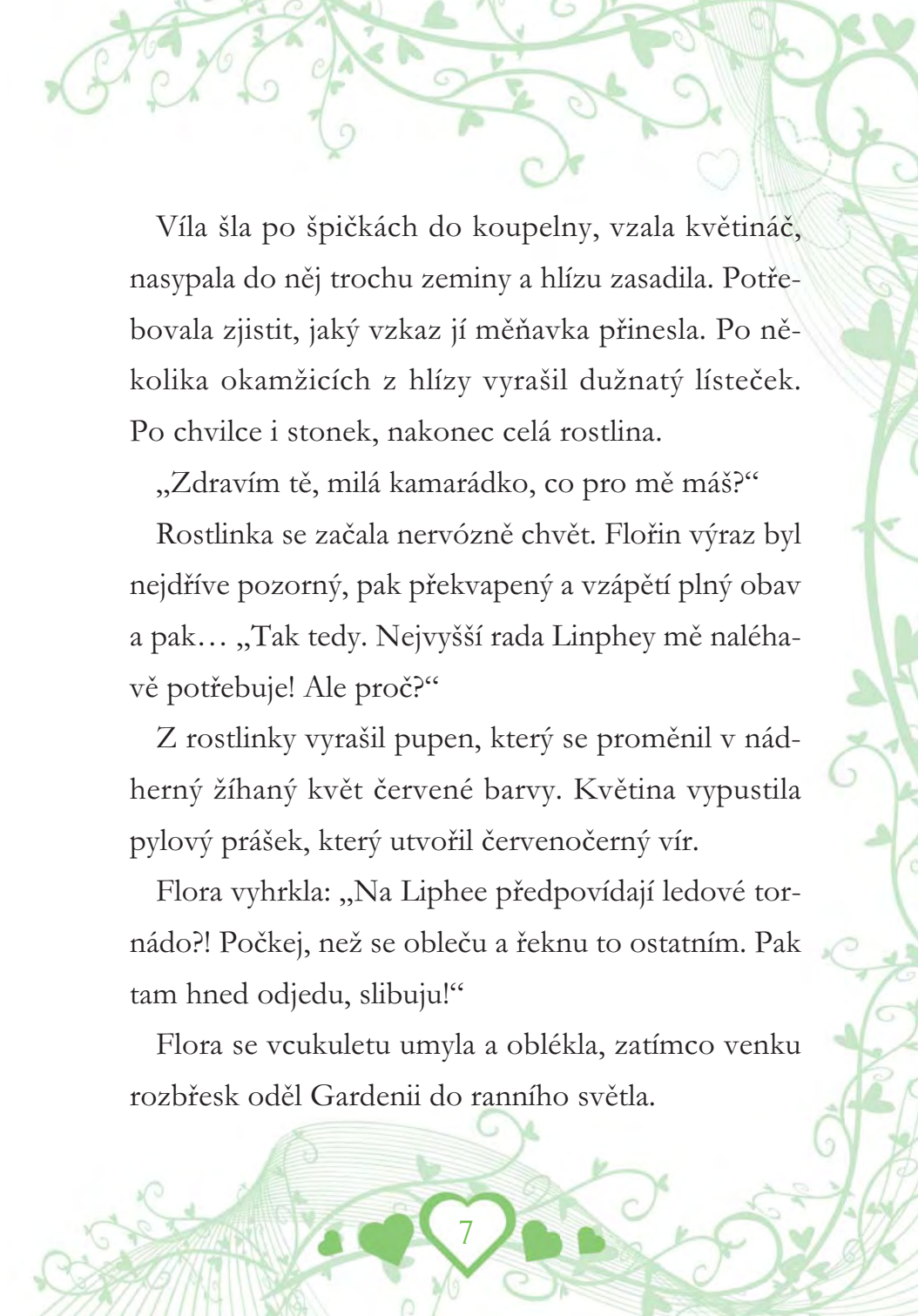
Pohlédla na noční stolek. Překypoval rozkvetlými bonsajemi a miniaturními růžovými keři. Mezi nimi

stála její oblíbená fotka. Objímaly se na ní s maminkou a sestrou. Přemohl ji stesk. Už dlouho si nenašla cestu domů. Medunka se určitě cítí zanedbávaná. Flora začala počítat, kolik měsíců se neviděly, vtom jí ale na tváři znovu něco zašimralo. Dotkla se pravé lícní kosti a mezi prsty jí uvízlo něco živého, co se snažilo osvobodit. Byla to podivuhodná okřídlená hlíza.

„Orchidej měňavka!“ vydechla překvapeně a vyskočila z postele. Bloom na vedlejší posteli něco zamumlala a obrátila se na druhý bok. Flora málem všechny probudila. Okřídlená hlíza se snažila upláchnout, ona jí ale sevřela křídla mezi prsty a zašeptala: „Pocházíš z Linphey, je to tak?“

Hlíza sebou smýkala nahoru dolů. Znamenalo to „ano“. Flora pokračovala: „Už léta jsem na žádnou orchidejku s poselstvím nenarazila. Vím, že nosíte jen ty nejnaléhavější vzkazy... Co mi máš vyřídit?“

Víla šla po špičkách do koupelny, vzala květináč, nasypala do něj trochu zeminy a hlízu zasadila. Potřebovala zjistit, jaký vzkaz jí měňavka přinesla. Po několika okamžicích z hlízy vyrašil dužnatý lísteček. Po chvílce i stonek, nakonec celá rostlina.

„Zdravím tě, milá kamarádko, co pro mě máš?“

Rostlinka se začala nervózně chvět. Flořin výraz byl nejdříve pozorný, pak překvapený a vzápětí plný obav a pak... „Tak tedy. Nejvyšší rada Linphey mě naléhavě potřebuje! Ale proč?“

Z rostlinky vyrašil pupen, který se proměnil v nádherný žíhaný květ červené barvy. Květina vypustila pylový prášek, který utvořil červenočerný vír.

Flora vyhrkla: „Na Liphee předpovídají ledové tornádo?! Počkej, než se obleču a řeknu to ostatním. Pak tam hned odjedu, slibuju!“

Flora se vcukuletu umyla a oblékla, zatímco venku rozbřesk oděl Gardenii do ranního světla.

V osm byly Winx vzhůru. Stella trávila v koupelně svou obvyklou nekonečnou dobu líčením. Musa a Layla uklízely po snídani, Tecna se starala o štěňátka.

„Bloom, budu ti psát smsky nebo vzkazy na Čarochatu,“ loučila se Flora.

Bloom se na ni chlácholivě usmála a pomohla jí zavřít kufr.

Vtom všechny vylekalo hlasité drnění telefonu.

„Já to vezmu, určitě je to Brandon,“ křikla Stella, když konečně vyšla z koupelny.

„Možná je to Nabu...“ zvolala Layla, odhodila utěrku a vrhla se ke sluchátku.

„Anebo Riven,“ přidala se Musa.

Jen Flora žádný hovor nečekala, protože Helia plnil misi na vzdálené planetě. Ale volali právě jí. Běžela k aparátu, ze kterého se ozvala Rose.

„Ahoj mami!“ zvolala překvapeně Flora.

„Ahoj zlatíčko!“

„Jak to že voláš takhle brzy ráno?“

„Chtěla jsem tě zastihnout doma.“

„Stalo se něco?“ ptala se Flora a do žaludku se jí začala vkrádat obvyklá tíseň.

„Mám velkou starost o tvou sestru.“

„Medunku? Co s ní je? Je nemocná?“

„Ne, neboj, o to nejde. Ale skoro se s ní nedá mluvit, nevíme, co si s ní počít.“

„Je v pubertě, musíte s ní mít strpení.“

„S tebou jsme ale žádné problémy neměli.“

„Mami, hlavně jí tohle neříkejte, nebo s ní opravdu začnou být problémy. Hlavně žádné hádky.“

„Máš pravdu, ale já už opravdu nevím kudy kam. A táta navíc odjíždí na kongres. Nechceš přijet? Už jsi tu strašně dlouho nebyla.“

„Dneska na vás káplo štěstí, paní Rose,“ zavtipkovala Flora. „Právě jsem si sbalila a vyrážím na Linpheu. Na oběd mě máš doma.“

„To mám radost! A jak to?“

„Nejvyšší rada pro mě ráno poslala, musím jet.“

„Nemůžu se tě dočkat.“

Flora zavěsila. Zkusila si představit svou sestru jako „neposlušnou pubertáčku“, ale nedokázala to. Z tak milé dívky, jakou Medunka byla, se nemohla stát drzá rebelka.

